

הנשואין התפוצצו

בגלל שני

כסאות מואלם

כעבור כמה שבועות הגיעו ההורים שלו או הרגשתי כי משהו לא בסדר אצל קלוד, אבל חשבתי שעם החתונה הכל יסתדר. במסיבת-האירוסין, שנערכה אצלי בבית, לא הסכמתי שקלוד ישים לי את הטבעת על האצבע, או אמא שלו, אמליה, שמה לי את הטבעת במקומו.

או כבר קבענו תאריך לחתונה. אבל עד החתונה היו אצל קלוד כל מיני דברים שהפריעו לי, עד שבסוף החלטתי לא להמתין איתו.

יום שישי אחד הלכתי אליו הביתה. הוא לא היה בבית, וההורים שלו סיפרו לי שהוא עצור במישטרה. קלוד השתולל באיזה ביתקפה, והמישטרה עצרה אותו. זה היה הלילה הראשון שישינתי אצל קלוד בבית, כי לא רציתי לחזור הביתה לבד בחושך, ודווקא בלילה הזה הוא לא היה שם.

אחריכך הלכנו פעם לקולנוע קרן, לר- אות הופעה של אנריקו מאסיאס. פגשתי

החתונה שלא היחה

הפשרה התפוצצה

בגלל גרבי

ניילון משומשים

בחוף. אני רציתי להתחתן לכל החיים, בשביל להקים מישפחה, ולא עם אחד ש- מתעצבן כל הזמן ורוצה שני כסאות של טואלט בבית אחד.

ד כאן סיפורה של תיקוה. לאחר שלא עזרו לקלוד האיומים והחתינות, הוא פנה לעזרת התוק. הוא ניגש אל עורר-הדין עמוס שיאון, הגיש תביעה על הפרת הבטחת-נישואין.

שואבנינו טען קלוד כי הוא הסכמתי-ניי שותף בינו לבין תיקוה, לאור הסכמתי-ניי "הוצאות מרובות, ואף נכנס להתחייבויות שונות כדי לבנות בית בישראל."

קלוד פירט בתביעה את ההוצאות ש- היו לו: הפסד על ריהוט שהוחזר לחנות — 700 ל"י (אביה של תיקוה, יחזקאל, טוען כי ביקר בחנות-הרהיטים, ושם נודע לו כי

החתן: פרפר

תבוע את הכלה

אותה, ועכשיו הנישואין שלו לא עלו יפה בגלל זה.

"חוף מזה, היה יותר קרוב לנסוע מאל" עריש, איפה שאחי עובד, לבאר-שבע, מאשר לעכו, שם גרה אשתו הנוכחית."

ל אחר הגשת התביעה ניסה אביה של תיקוה להתפשר עם קלוד, כדי להימנע מלהגיע לבית-המישפט.

קלוד קיבל, עוד לפני החתונה, מאביה של תיקוה סכום של 3,000 לירות, עבור הוצאות שונות. במשאומתו בין השניים הסכים קלוד להחזיר רק 750 ל"י מסכום זה. קלוד גם דרש שתיקוה תחזיר לו את טבעת-האירוסין שנתן לה, שעון שנתן לה כמתנת-אירוסין, וכן כמה זוגות גרביי ניילון, אותם העניק לה במתנה.

האב מוכן היה לוותר על הכסף, ולהי- חזיר לחתן המושפל גם את השעון והי- טבעת, אולם את גרביי-הניילון לא היה מוכן לחזיר: "אלה הם דברים שהבת שלי משתמשת בהם וניתנו במתנה, או אני לא מוכן להחזיר אותם," הסביר האב.

לאחר שהתפוצץ המשאומתו בגלל הגר- ביים, הגיעו שני הצדדים לבית-המישפט.

השופט, והקהל שמילא את אולם המיש- פטים, לא יכלו לכבוש את חיוכייהם ל- מישמע כתבי-התביעה. לאחר עדותו של קלוד, הציע השופט לשני הצדדים להת- פשר. ואמנם, בעזרתו הם הגיעו לפשרה שקיבלה חוקף של פסק-דין, על-פי החלטת השופט:

קלוד לא יצטרך להחזיר את 3,000 הל- יות שקיבל מאביה של תיקוה, ותיקוה תחזיר לו את השעון והטבעת.

הגרביים יישארו אצל תיקוה.

כל אחד מהצדדים הרגיש כי הוא זה שזכה במישפט. קלוד — בכסף, ואילו תיקוה — בגרביים. קלוד, שהיה כבר נשוי בעת שנערך המישפט, מיהר לחזור אל אשתו, ואילו תיקוה חזרה אל תרועות ה- חבר החדש שלה, היא עומדת להינשא: "סופית, ובלי מישפטים וחוכמות!"

מכאן שגם בחורות צריכות להיזהר, כא- שר הן מבטיחות להינשא ומתחרטות ברנע האחרון. זה תמיד עולה לאבא שלהן בי- כסף.

כל כספר של קלוד הוחזר לו); הפסד על החזרת מקרר, תנור-חימום, טרנזיסטור — 600 ל"י; תנור-אפייה — 680 ל"י (תיקוה טוענת שאת התנור הם קיבלו במתנה מא- ביו של קלוד); דברי-חשמל — 250 ל"י; הזמנות לחתונה — 170 ל"י; נעליים לכלה — 60 ל"י (תיקוה טוענת כי היא החזירה לו את הנעליים, פרחים וטבעת — 670 ל"י (תיקוה טוענת כי את כל הדברים ה- אלה שילמה דודתה); עוגת-כלה — 280 ל"י (תיקוה טוענת כי היא-עצמה שילמה עבור העוגה, שעלתה רק 50 ל"י); שכירת אולם ברבנות — 30 ל"י; צילומים —

שולחן-האיפור, מין כיסא-טואלט. היה לי כבר כיסא אחד, ולא הבנתי בשביל מה הוא צריך שניים. קלוד אמר לי: "ככה אני רוצה. אני רוצה שני כיסאות לאיפור, וזהו."

ואז החלטתי שאני לא רוצה להתחתן עם אדם שמתעקש על שני כיסאות לאיפור בדירה אחת: הודעתי לו שאני לא מת- חתנת איתו, והלכתי הביתה, להורים שלי.

קלוד הגיע מהר מאוד אלי הביתה, הת- הנן שאסלח לו, ישב ובכה לאמא שלי ואפילו הסכים שיהיה רק כיסא-טואלט אחד בבית, אמא שלי ניסתה להשפיע עלי

שם קרובתי-מישפחה שלי, והתחלתי לדבר איתה. קלוד התרגן, משך אותי משם בי- כוח ועשה לי בושות בפני קרובתי- המישפחה שלי.

א כל על כל הדברים האלה עברתי ימים ככה, או אני הוורתי אותן שאם הוא ימשיך ככה, לא אתחתן איתו, אבל לא חשבתי את זה ברצינות.

אנחנו רבנו על עוד דבר, קלוד רצה שאני אשכב איתו לפני החתונה, ואני לא

משפחת שבת השביתה תיקוה ש' סביחה שבת (מימין) ואביה יחזקאל שבת (משמאל), אשר עודדו אותה, לטענת הבעל-התובע, להפר את הבטחת הנישואין שלה. המישפט בין שני הצדדים התקיים בפשרה, לפי הצעת השופט. לדין יחד עם אמה

150 ל"י; תשלום ראשון עבור שכר-דירה — 117 ל"י; חליפה — 350 ל"י. והעיקר: כאב וסבל, צער ובושת — 20 אלף לירות טבין-וחקילין.

ואמנם, אחותו של קלוד, עדנה, העיר בדת בסופרמרקט בבאר-שבע, יודעת ל- ספר כי צערו של קלוד על אי-התממשות הנישואין עם תיקוה היה גדול ורב. מסי- פרת עדנה: "אחי התחתן כמה חודשים אחרי שבוטלה החתונה שלו עם תיקוה, עם באורה אחרת, מעכו. הוא חשב שככה יוכל לשכוח את תיקוה. אבל הוא מאוד אוהב את תיקוה, ולא יכול היה לשכוח

לחזור אליו, אבל אני החלטתי שעם בן- אדם כזה אני לא מוכנה להתחתן. ההורים שלי, מרב בושיה, עזבו את ה- בית לשבוע שלם, כדי שלא יצטרכו להס- בטל לכל החברים שלהם מדוע החליטו ל- בטר את החתונה, פחות משבוע לפני ש- היא הייתה צריכה להתקיים. אבל קלוד לא ויתר, הוא המשיך להתחנן, וכשראה שזה לא עוזר, היה מאיים עלי ועל ההורים שלי שהוא ירצה אותנו. הוא גם קילל אותי אצל אבא שלי, ואמר עלי מילים גוראות. אבל אני החלטתי שכלום לא יעזור, ואני לא אתחתן איתו. אני לא בחורה מהרוב, שמצאו אותי

רציתי. הוא התרגן עלי נורא, פעם, ואמר לי: "אחרי שנתחתן אני אדפוק אותך ואת האלוהים של כל הזמן."

אחרי-כך שכרנו דירה, ואני התחלתי ל- עבוד על הסידור שלה. זה כבר היה די קרוב לנישואין. אני רציתי לקנות מיטה זוגית, וקלוד לא רצה, רבנו על זה, וקלוד החרגני עלי ואמר לי: "בשביל מה את צריכה מיטה זוגית, בשביל לשים את ה- — הגדול שלך עליה?"

שישה ימים לפני החתונה, כשאני הייתי בזמן סידור הדירה שלקחנו, בא קלוד ו- הביא איתו כיסא קטן, כזה ששמים ליד